Dosarul nr. 5r-2759/2024
4-24085225-12-5r-01082024

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

20 ianuarie 2025 **mun. Chişinău**

Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
Instanța de judecată în componența:
Președintelui ședinței, judecătorul Silvia Slobodzean
Grefieri Marcela Rodideal, Ana-Maria Munteanu
Cu participarea:
Apărătorul petiționarului Alina Valah
Petiționarului *****
În lipsa:
Agentului constatator Adriana Nița
Victimei *****

examinând în ședința de judecată publică contestația depusă de *****, născut la *****, IDNP *****, domiciliat în mun. *****, împotriva deciziei de sancționare inclusă în procesul verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. MAI06 341536 din 17.07.2024, întocmită de către agentul constatator din cadrul IP Râșcani, Adriana Nița, pe semnele contravenției prevăzute de art. 104 alin. (1) din Codul contravențional, prin care a fost sancţionat cu amendă în mărime de 18 unităţi convenţionale, ce reprezintă echivalentul sumei de 900 lei, instanța, -

c o n s t a t ă:

La 17.07.2024, agentul constatator din cadrul IP Râșcani, Adriana Nița, a emis decizia de sancţionare inclusă în procesul verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. MAI06 341536, prin care ***** a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 104 alin. (1) din Codul contravențional şi a fost sancționat contravențional cu amendă în mărime de 18 unităţi convenţionale, ce reprezintă echivalentul sumei de 900 lei.

La 23.07.2024, *****, a depus contestație împotriva procesului-verbal și deciziei de sancționare seria/nr MAI06 341536 din 17.07.2024 emisă de agentul constatator din cadrul IP Râșcani, Adriana Nița, în baza art. 104 alin. (1) din Codul Contravențional.

În motivarea contestației *petiționarul* a indicat că, pe str. *****, sunt atestate numai bunurile imobile cu nr. cadastrale:*****(teren), *****(teren), ***** (casă de locuit) ***** (construcție accesorie), ***** (construcție accesorie) ***** (construcție accesorie), care au fost construite de familia subsemnatului din mijloace proprii și recepționate în temeiul următoarelor acte administrative: decizia fostului executiv raional Octombrie nr. 13/2-6 din 15.08.1991, decizia Preturii sectorului Rîșcani nr. 3/14-58 din 14.03.2000. Specifică că, deciziile nominalizate nu au fost abrogate (nu există nici un act administrativ sau judecătoresc). În context, subliniază că bunul imobil (casa de locuit individuală) a fost recepționată în anul 1991

(înregistrată cadastral la 18.11.1991) cu drum de acces, edificat de aceștia cu mijloace materiale și financiare proprii prin efectuarea lucrărilor respective de asfaltare și amenajare, inclusiv construcția gardurilor, porții din materiale corespunzătoare (metal, piatră, fortan etc.). Concomitent s-au executat și lucrări de conectare a casei de locuit la sistemul de canalizare, gazificare și apeduct din propriile resurse bănești.

În virtutea faptului că, actele administrative nominalizate nu și-au pierdut valabilitatea juridică, în perioada 18.10.2022 - 21.10.2022 o echipă de oameni au executat lucrări de demolare a porții sale și de distrugere a asfaltului de pe drumul de acces spre casa sa de locuit (drum construit de familia acestuia începând cu anul 1991 și de care s-a folosit mai mult de 30 de ani). Deasemeni, s-au efectuat lucrări de montare și instalare a unui gard metalic, inclusiv o poartă nouă, și în consecință, i s-a blocat în mod abuziv drumul de acces spre casa sa de locuit. Mai mult, potrivit răspunsului Direcției Generale Mobilitate Urbană a mun. Chișinău nr. F-88 din 27.03.23 nu s-a coordonat nici un act permisiv referitor la blocarea drumului de acces existent.

Așadar, inexistența actelor permisive pentru lucrările de demolare a bunurilor patrimoniale edificate de către acesta legal, constituie o circumstanță relevantă în sensul că însăși autorii demolării și instalării gardului metalic au admis acțiuni, care cad sub incidența normei privind samavolnicia.

Reține acesta că nu i s-a prezentat nici un act concludent, inclusiv judecătoresc, care să stipuleze expres desființarea drumului de acces, care s-a aflat în posesia sa legitimă. Petiționarul mai indică asupra faptului că pe terenul din str. *****, nu există alte construcții decât cele ce-i aparțin cu titlu de proprietate privată. În consecință, n-au existat și nu există nici până în prezent un act permisiv cu valabilitate juridică privind instalarea autorizată a unei noi porți în locul celei edificate de către acesta și desființarea propriu-zisă a drumului de acces, care a fost autorizat conform actelor de proiectare și urbanism, fapt confirmat și legalizat în modul stabilit de actul de recepție finală (în vigoare) a construcțiilor edificate de familia acestuia.

În concluzie, solicită ca prezenta contestație să fie admisă integral.

În ședința instanței de judecată petiționarul a susținut contestația reiterând motivele indicate.

În ședința de judecată apărătorul petiționarului, avocatul Alina Valah a comunicat instanței că susține contestația împotriva procesului verbal cu privire la contravenție din 17.07.2024, motivând că, soții locuiesc din 1989 pe adresa str. *****. Cândva acolo a fost o curte cu mai multe case, mai mulți vecini, ca în final să rămână doar ei, alte case au fost demolate, alți vecini au plecat, au decedat. Erau niște căsuțe mici de lut, de care nimeni nu avea grijă. Soții Alexei au construit o casă nouă, mare, de vreo 100 de metri, care în 1989 a fost dată în exploatare, și când a fost dată în exploatare s-a stabilit și calea de acces, iar din pozele anexate la dosar se vede clar care era calea de acces, mergând și țevile de gaz, canalizație, poarta, toate erau instalate de ei, având în vedere că doar ei locuiau acolo.

Aproximativ în anii 2009-2010 a apărut un moștenitor al unui teren. La acest teren fiind deja al cincilea cumpărător/proprietar într-o perioadă de 2 ani. Se moștenește terenul, instanța de judecată repune în termen, ca la final să devină proprietarii unei bucate din acest teren.

Aceștia mai bine de 15 ani deja se judecă cu noi proprietari. Ca urmare, soții Alexei au rămas fără cale de acces, aceștia au o scară peste gard, și toți care vin coboară și se urcă pe scară.

Înainte de acest caz indică că l-a soția domnului Alexei a venit salvarea, ei au chemat vecinii și au ridicat-o pe targă peste gard, cu toate că era mașina în curte cu care nu pot trece. Când vin lucrătorii de la gaze se urcă pe scară.

Menționează că, este o situație care se creează superficial, în primărie nu au nici o sesizare, linii roșii nu sunt, un plan topografic elementar la fel nu este.

În cele din urmă solicită apărătorul petiționarului anularea procesului verbal cu privire la contravenție, având o decizie a unității administrații teritoriale, care stabilește calea de acces, acestora pur și simplu le este îngrădit accesul din propria locuință.

Petiționarul în ședința de judecată a indicat că susține poziția avocatului.

*Martorul ***** în ședința de judecată* a declarat că au probleme cu niște persoane care le-au închis accesul din curte în stradă, au o casă construită din cont propriu pe adresa str. *****, o au de peste 30 de ani de când au construit-o, iar acum au ajuns să sară gardul ca să poată ieși din curtea casei. Menționează aceasta că, are probleme de sănătate, din această cauză vine ambulanța la ei, într-o zi a venit și ca să iasă din curte s-a urcat pe gard ca să-l sară, iar medicul împreună cu un trecător au ajutat-o să sară gardul ca să poată ajunge la spital, toate astea s-au întâmplat chiar anul acesta de câteva ori. Autospeciala nu are acces, nu pot scoate gunoiul din ogradă, nu pot primi poșta, sunt izolați total de lume.

Indică că persoanele date nu au nici un drept, fără nici o permisiune, care să demonstreze că pot intra pe teritoriul acestora, dar ei au venit pregătiți din start cu lopeți, cu mașini și când au chemat pretura, au văzut și au fugit, iar ei sunt batjocoriți total.

Comunică aceasta că pe perimetrul unde se află poarta au documente, casa au construit-o în 1990, mai întâi s-au adresat la fostul comitet executiv raional, actuala pretură a sec. Râșcani, mun. Chișinău, astfel, l-i s-a dat decizie că au dreptul să construiască casă pe acel perimetru, au dat-o în exploatare, au și proiectul în baza căruia au construit casa, și acolo este calea de acces care o au și este a lor. Deciziile lor sunt toate în vigoare, nu sunt anulate, contestate, ori modificate, mai au o decizie eliberată din 24.03.2016 prin care dintr-o ½ le-a făcut un tot întreg.

Pe 25.07.2024 susține că nu a fost nici o deteriorare făcută de soțul acesteia, ei au pus dintr-un colț în altul un gard, dar nu au prezentat documente. Soțul acesteia nu a deteriorat gardul, a scos niște listuri, care nu se deteriorează, ele rămânând întregi, dar de poartă susțin că au nevoie, ca să iasă din ogradă. Ei au scos poarta lor și au lăsat parii din metal și au pus o nouă poartă. Ei se folosesc de bunurile lor, era un gard micuț de metal care ei de asemenea l-au tăiat și tot asfaltul l-au distrus. Din curte în stradă ies pe scară, dar mașina o lasă în stradă.

Agentul constatator în ședința de judecată nu s-a prezentat, fiind citat în mod legal despre locul, data și ora ședinței de judecată, nu a informat instanța de judecată despre motivele neprezentării, nu a solicitat amânarea examinării cauzei pentru o altă dată, astfel că, prin prisma art. 455 din Codul contravențional, instanța de judecată consideră posibilă examinarea cauzei în lipsa acestuia. Concomitent, informații despre data locul și ora ședinței de judecată pe cauza dată au fost făcute publice și pe site-ul oficial al instanței de judecată.

În acest context, instanța de judecată precizează că a fost respectată procedura de citare legală întrucât careva erori tehnice în procesul expedierii citațiilor nu au fost semnalizate, iar participanții la proces au fost informați despre examinarea cauzei şi în temeiul art. 455 alin. (3) din Codul contravențional, s-a dispus examinarea în lipsa acestora, cu expedierea copiei de pe hotărâre.

Așadar, instanța notează că în partea ce ține de citarea participanților, este pertinentă şi jurisprudența CtEDO, care în cauza *Ponomariov împotriva Ucrainei* a evidențiat că ține de obligația părților de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoștință, iar mai mult, Curtea reamintește că un stat nu poate fi considerat răspunzător atunci când o parte, citată legal şi informată despre obiectul cauzei, renunță, în mod expres, la dreptul de a se prezenta în instanță şi de a se apăra (*cauza Poitrimol împotriva Franței, hotărârea din 23*

noiembrie 1993, § 31), or atitudinea reclamanților ar echivala cu o renunțare la dreptul de a apărea în instanță, sau acordul de examinare a cauzei în baza materialului existent.

De asemenea, instanța de judecată reține că comunicarea actelor judiciare, în măsura în care este un act de comunicare între organul judiciar și părți, are loc pentru a permite părților, dacă e cazul, să declare recurs (*Diaz Ochoa împotriva Spaniei, 22 iunie 2006, § 48, și S.C. Raissa M. Shipping SRL împotriva României, 8 ianuarie 2013, § 30*) şi respectiv, instanțele trebuie să întreprindă tot posibilul care într-un mod rezonabil să citeze părțile și să se asigure că acestea sunt la curent cu procedurile la care participă (*Ovuş împotriva Turciei, 13 octombrie 2009, § 48*).

Prin urmare, instanța de judecată a întreprins toate măsurile prevăzute de lege pentru a asigura dreptul participanților la proces la participarea efectivă la examinarea cauzei, întru respectarea unui proces echitabil, dar aceștia nu s-au prezentat în instanța de judecată, în pofida înștiințării despre modalitatea, locul şi timpul examinării cauzei, iar instanța a dispus examinarea cauzei în absența acestora, cu remiterea copiei de pe hotărâre.

În subsidiar, în conformitate cu prevederile art. 447^1 alin. (4) şi (5) din Codul contravențional, prezența a persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional la examinarea cauzei contravenționale este obligatorie, iar absența persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, citată în conformitate cu legislația, fără motiv întemeiat şi fără înștiințare prealabilă, nu împiedică examinarea cauzei şi prin urmare, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei în lipsa părților care nu s-au prezentat.

Examinând materialele dosarului contravenţional raportat la temeiurile de drept material şi procesual care guvernează speţa dedusă judecăţii, instanţa de judecată reţine următoarele.

În conformitate cu art. 448 alin. (1) din Codul contravențional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravenţională, în cazul în care nu sunt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sunt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenţionale.

Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447^1 alin. (8) din Codul contravențional.

Inițial, instanța verifică respectarea obligațiilor procesuale de către petiționar, astfel, în prezenta speță procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit în prezența persoanei la data de 17.07.2024, iar contestația a fost depusă la data de 23.07.2024, motiv din care instanța va aprecia contestația depusă în termenul de contestare.

Totodată, potrivit prevederilor art. 381 alin. (4) din Codul contravențional, autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atât circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cît şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante.

Potrivit prevederilor art. 400 alin. (1) din Codul contravențional, contravenţiile prevăzute la art.47, art.48^1 alin.(7), art.49, 50, 52, 52^1, 54, 68^1–71, 73, 761, art.77 alin.(8), art.77^2, 78, art.79 alin.(1), (2), (4), art.80^1, 85–87, 89–91, art.91^1 alin.(13)–(18) şi (20), art.96, **99–104**, 105–107, art.115 alin.(3), art.157 alin.(2), (3) şi (12), art.158 alin.(1) şi (2), art.176, 180^1, art.197 alin.(5),

art.201–203, 205, 207[1], 209, 220, 221, 222–226, 228–243, 245, art.263 alin.(1) şi (9), art.263[1], 267, art.273 pct.17) şi 18), art.277 alin.(1), (4) şi (7), 283, art.286 alin.(3), art.287 alin.(8), art.287[3], 289[1], 321, 325, 326 alin.(2)–(6), art.327[4], 331, 332, 332[1], 338–341, 346, art.349 alin.(1), art.350, 350[2], 354–357, 359–362, art.364 alin.(2), (21), (5), (6) şi (10), art.365, 3653 şi 365[5] se constată şi se examinează de către poliţie.

De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 458 alin.(1) Cod Contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, iar potrivit art. 38 alin. (4) din legea citată, arestul contravențional poate fi aplicat şi în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ceea ce conferă faptei natura penală.

Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului *(a se vedea Ziliberberg împotriva Moldovei, § 35, din 01 februarie 2005; Angel împotriva României, § 52, din 04 octombrie 2007 sau Ozturk împotriva Germaniei din 21 februarie 1994).*

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravenționala desfășurată în fața instanței de judecată revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, făptuitorul urmează să-și probeze nevinovăția.

În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată va verifica legalitatea și temeinicia procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. MAI06 341536 din 17.07.2024, încheiat de către agentul constatator din cadrul IP Râșcani, Adriana Nița, pe semnele contravenției prevăzute de art. 104 alin. (1) din Codul contravențional.

Sub aspectul legalității procesului verbal cu privire la contravenţie, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

Totodată, instanța de judecată statuează că, legea contravențională prevede redactarea procesului verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma *„ad validitatem”,* cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit, iar în acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 al Codului contravențional.

Așadar, instanța de judecată reține că, procesul-verbal a fost întocmit și perfectat în prezența făptuitorului, cu specificarea drepturilor și obligațiilor prevăzute de art. 34, 378, 384, 387 și 448 din Codul contravențional, fapt pentru care a semnat, or, la rubrica 19 din procesul-verbal cu privire la contravenție este prezentă semnătura ologrfă a acestuia.

Din cercetarea actului menționat, instanța constată că agentul constatator a respectat prevederile art. 443 alin. (1) lit. a)-h) din Codul contravențional.

Totodată, agentul constatator a descris în conținutul actului fapta contravențională, formulată cu suficientă precizie, astfel încât să permită persoanei să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite, argument prin care instanța nu a constatat incertitudini la descrierea faptei şi persoanei.

În același context, instanța reiterează că procesul-verbal cu privire la contravenție, în sensul art. 442 Cod Contravențional, este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul, iar procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui, or, în atare circumstanțe, se concluzionează că, în procesul-verbal cu privire la contravenție este necesar de a fi descrisă fapta, în așa fel ca învinuirea formulată să fie clară făptuitorului.

Astfel, instanța consideră că a fost respectat integral art. 443 din Codul contravențional la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. MAI06 341536 din 17.07.2024, încheiat de către agentul constatator, neexistând cazuri de nulitate absolută ce ar putea fi invocate din oficiu, iar în consecință, instanța constată că forța probantă a actului prezentat în instanță nu a fost înlăturată, el bucurându-se în continuare de prezumția de legalitate și temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

Sub aspectul temeiniciei procesului-verbal cu privire la contravenție, instanța evidențiază că forța probantă a proceselor – verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul.

Dreptul unei persoane de a fi prezumată nevinovată și de a solicita acuzării să dovedească faptele ce i se impută rezultă cert din art. 375 alin. (1) al Codului contravențional, potrivit căruia, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod.

Subsecvent, deși, în măsură în care procesul verbal cu privire la contravenție examinat nu este afectat de vicii de legalitate şi valoarea sa probatorie nu trebuie exclusă, totuși pornind de la premisa procedurală prevăzută în art. 425 alin. (4) al Codului contravențional, prin care legiuitorul a stabilit că nici o probă nu are o valoare prestabilită, simplul fapt al încheierii procesului verbal cu privire la contravenție, este insuficient pentru tragerea persoanei la răspundere contravențională.

La acest capitol, articolul 6 § 2 al CEDO impune statelor să aibă în vedere aceste prezumții, aceasta în limite rezonabile, ținând cont de gravitatea faptelor și păstrând dreptul la apărare (*Salabiaku împotriva Franței, hotărârea din 7 octombrie 1988, par. 28; Telfner împotriva Austriei, nr. 33501/96, 20 martie 2001, par. 16)*.

În contextul celor enunțate, instanța a stabilit ca limitele expuse mai sus au fost depășite în detrimentul făptuitorului, întrucât agentul constatator avea obligația de a prezenta probe în susținerea acuzării pe care o aduce făptuitorului.

În conformitate cu art. 8 alin. (2) din Codul contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

Potrivit dispozițiilor art. 440 alin. (1) din Codul contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a deciziei privind

examinarea contravenției în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

În speță, pe data de 17.07.2024, agentul constatator din cadrul IP Râșcani, Adriana Nița, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 341536, prin care ***** a fost sancționat pentru faptul că, la 25.06.2024, ora 09:46, aflându-se în mun. *****/1 a tăiat închizătoarea de la poartă și a deteriorat gardul vecinilor. Astfel, prin procesului-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 341536 din 17.07.2024, ***** a fost recunoscut vinovat și sancționat pentru comiterea contravenţiei prevăzute art. 104 alin. (1) din Codul contravenţional.

Prin urmare, cu referire la fapta contravenţională incriminată lui *****, instanţa de judecată ţine să constate următoarele:

În conformitate cu prevederile art. 425 alin. (2) al Codului contravenţional, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, depoziţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.

În acest sens, instanța constată că materialul contravențional este compus din procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 341536 din 17.07.2024, raportul din 25.06.2024, cererea cet. Paraschiv Oleg din 25.06.2024, procesul-verbal de audiere a persoanei în privința căreia a fost pornit proces contravențional din 05.07.2024, recipisa eliberată cet. ***** la 27.06.2024, declarațiile cet. ***** din 28.06.2024, procesul-verbal de cercetare la fața locului din 27.06.2024, trei planșe ilustrative anexate la procesul-verbal de cercetare a fața locului din 27.06.2024, contractul de vânzare-cumpărare din 15.06.2023, declarația din 15.06.2023, autorizația de construire nr. 238-c/18 din 15.05.2018, planul de organizare a șantierului anexă la autorizația din 15.05.2018, planul de trasare, actul de predare în exploatare a construcției individuale finale a casei de locuit, decizia cu privire la corectarea înscrisului în registrul bunurilor imobile din 24.03.2016, rapoarte cu privire la prelungirea termenului de examinare a informației 112 din 17.07.2024, 08.07.2024, 26.06.2024, raportul din 17.07.2024.

În acest sens, instanța menționează că acțiunile lui ***** descrise ca fapta contravenției, nu întrunesc elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art.104 din Codul contravențional. Or, art.104 din Codul contravențional, sancționează persoana pentru distrugerea sau deteriorarea intenţionată a bunurilor străine, dacă fapta nu reprezintă o infracţiune.

Din contra, din cuprinsul probelor cercetate, instanţa a stabilit că agentul constatator, la emiterea deciziei de sancționare nu a dat o apreciere și o calificare juridică corectă acțiunilor lui ***** care a indicat că nu a distrus bunurile străine ci doar a folosit poarta respectivă ca cale de acces fiindcă alta nu are, fiind nevoit el și familia lui să sară gardul atunci când vor să iasă sau să intre în curtea casei lor.

Astfel, instanța menționează că tăierea unei închizători de la o poartă și deteriorarea unui gard care se invocă că au fost ilegal instalate pe proprietatea privată a persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional și care-i limitează calea de acces nu implică tragerea la răspundere contravențională în temeiul art. 104 din Codul contravențional.

Într-o altă ordine de idei, instanța menționează că poliția într-un stat de drept are o altă menire, neavând dreptul să se implice în soluționarea relațiilor civile dintre particulari, mai cu

seamă că petiționarul a făcut referire la faptul că între acesta și pretinsa victimă există o cauză civilă pe rolul instanței, de asemenea a anexat acte care ridică suspiciuni cu privire la dreptul de proprietate asupra bunului imobil din mun. *****.

Concluzionând, reieșind din situația de fapt, instanța consideră că acțiunile lui ***** nu întrunesc elementele constitutive ale contravenției. Or, instanța de judecată consideră că în speță sunt relații civile, care urmează a fi soluționate în ordine civilă.

Conform prevederilor art. 441 alin. (1) lit. a) al Codului contravenţional, procesul contravenţional pornit încetează dacă: nu există faptul contravenţiei.

La fel, în conformitate cu prevederile art. 461 din Codul contravențional, în cazul în care pe parcursul judecării cauzei se constată unul din temeiurile prevăzute la art. 441 sau 445 alin. (1), instanța de judecată încetează procesul contravențional.

Prin urmare, reieșind din considerentul că, la materialele dosarului care i-a fost prezentat instanței de judecată nu există probe suficiente care ar dovedi vinovăția în comiterea contravenției de către *****, instanța de judecată conchide că agentul constatator a luat o decizie neîntemeiată și arbitrară, astfel că, contestația depusă de ***** este întemeiată și urmează a fi admisă.

În conformitate cu prevederile articolelor 441 alin. (1) lit. a), 448, 461, 462-463 din Codul contravenţional, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ș t e :

Se admite contestația înaintată de ***** împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 341536 din 17.07.2024 şi a deciziei agentului constatator emisă în baza art. 104 alin. (1) din Codul contravențional.

Se încetează procesul contravențional prin care ***** a fost sancționat în baza procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 341536 din 17.07.2024, din motiv că nu există faptul contravenției.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs, la Curtea de Apel Chişinău, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

Președintele ședinței,
judecătorul **Silvia Slobodzean**